

ЙОРДАН СТУБЕЛ БАБА И ДЯДО

chitanka.info

Баба сладка кашица вареше,
столчето ѝ дъбов желъд беше.
Ала как се желъда търкули,
клекна баба и очи опули,
та събори още и гърнето.
Два дни близа лакомо прасето.
Викна баба, като луда Яна:
— Тичай, дядо, каша не остана...

Чу я старо-харо отдалече,
от гора зелена се довлече,
ядом гледа и със яд мърмори:
— Мари, бабо, пак ли пакост стори?
Желъд ли е столче за седене,
малко не помисли ли за мене —
че ще бутнеш със крака гърнето?
Или каша готвиш за прасето?

— Що съм крива, дядо белобрадо,
като ходиш весден с вакло стадо,
та не мислиш, че на твойта баба
на три крака едно столче трябва.
Крива ли съм — счупи се гърнето.
Да сме живи, да гоим прасето...

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.